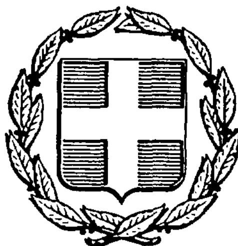

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
20 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1986

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
53

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΥΠΟΥΡΓΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ & ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

Ποιότητα του πόσιμου νερού, σε συμμόρφωση προς την 80/778 οδηγία του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 15.7.80.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ,
ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ,
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ
ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

Έχοντας υπόψη :

1. Τον Α.Ν. 2520/40 «περί υγειονομικών διατάξεων».
2. Το Π.Δ. 544/77 «περί Οργανισμού του Υπουργείου Κοιν. Υπηρεσιών».
3. Το Ν. 1558/1985 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα».
4. Το άρθρο 1 παρ. 1 και 4 του Ν. 1338/1983 «Εφαρμογή του Κοινοτικού Δικαίου», (Φ.Ε.Κ. 34/τ.Α'/17.3.1983), όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 6 παρ. 1 του Ν. 1440/84 «Συμμετοχή της Ελλάδος στο κεφάλαιο, στα αποθεματικά και στις προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, στο κεφάλαιο της Ευρωπαϊκής Κοινότητος Άνθρακος και Χάλυβος και του Οργανισμού Εφοδιασμού ΕΥΡΑΤΟΜ» (Φ.ΕΚ. 70/τ.Α'/21.3.1984)
5. Την κοινή απόφαση ΔΚ 20862/2.8.1985 του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στους Υφυπουργούς Εθνικής Οικονομίας» (Φ.Ε.Κ. 481/τ.Β'/2.8.85).
6. Την ανάγκη λήψης μέτρων, για τη διασφάλιση της ποιότητας του πόσιμου νερού, στα πλαίσια του Κοινοτικού - Δικαίου, για την αποτελεσματικότερη προστασία της Δημόσιας υγείας, αποφασίζουμε :

Άρθρο 1.

Σκοπός της παρούσας υγειονομικής διάταξης είναι η προσαρμογή της Ελληνικής Νομοθεσίας προς την οδηγία του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, αριθ. 80/778/ΕΟΚ «περί της ποιότητας του πόσιμου νερού», που δημοσιεύτηκε στην επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Ειδική Έκδοση στην Ελληνική γλώσσα : 31.12.80 15/001 σελ. 255)

Άρθρο 2.

Κατά την έννοια της παρούσας υγειον. διάταξης ως «πόσιμο νερό» νοείται το νερό που χρησιμοποιείται για ανθρώπινη κατανάλωση, είτε με προηγούμενη επεξεργασία είτε όχι, οποιαδήποτε και αν είναι η προέλευσή του :

α) είτε πρόκειται για το νερό που διατίθεται για ανθρώπινη κατανάλωση.

β) είτε πρόκειται για νερό που : β1) χρησιμοποιείται σε μια επιχείρηση τροφίμων ή ποτών με σκοπό την παρασκευή, κατεργασία, συντήρηση ή διάθεση στην αγορά προϊόντων ή ουσιών που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση, β2) επηρεάζει τον τελικό βαθμό υγιεινότητας των τροφίμων και των ποτών.

Άρθρο 3.

1. Η παρούσα υγειονομική διάταξη δεν εφαρμόζεται : α) στα φυσικά μεταλλικά νερά που είναι αναγνωρισμένα ή έχουν ορισθεί ως φυσικά μεταλλικά νερά, β) στα ιαματικά νερά που έχουν αναγνωρισθεί ως ιαματικά.

2. Τρόφιμα και ποτά, για τα οποία έχουν χρησιμοποιηθεί νερά, που η ποιότητά τους ανταποκρίνεται στους όρους της παρούσας υγειον. διάταξης είναι δυνατόν να απαγορευθούν μόνον εφόσον η διάθεσή τους συνεπάγεται κινδύνους για τη Δημόσια υγεία.

Άρθρο 4.

Όσον αφορά τα νερά που προβλέπονται στο άρθρο 2, παρ. β, εφαρμόζονται οι τιμές για τις τοξικές και μικροβιολογικές παραμέτρους που προβλέπονται στους πίνακες Δ και Ε, αντίστοιχα, του παραρτήματος 1, καθώς επίσης και οι τιμές των άλλων παραμέτρων, που θεωρούνται από την αρμόδια αρχή ως ικανές να επηρεάσουν τον τελικό βαθμό υγιεινότητας των τροφίμων.

Άρθρο 5.

1. Οι επιτρεπόμενες τιμές για τις ποιοτικές παραμέτρους, που προσδιορίζουν την καταλληλότητα του πόσιμου νερού, καθορίζονται στους πίνακες Α,Β,Γ,Δ,Ε και ΣΤ του παραρτήματος Ι, της παρούσας υγειονομικής διάταξης.

2. Οι τιμές των ποιοτικών παραμέτρων του πόσιμου νερού πρέπει να είναι οπωσδήποτε κατώτερες ή ίσες με τις τιμές που περιλαμβάνονται στη στήλη με τίτλο «Ανώτατη Παραδεκτή Συγκέντρωση» των πινάκων Α,Β,Γ,Δ, και Ε του παραρτήματος Ι και να προσεγγίζουν τις τιμές που περιλαμβάνονται κάτω από τη στήλη με τίτλο «ενδεικτικό επίπεδο».

3. Όσον αφορά τις παραμέτρους που περιλαμβάνον[illegible] στον πίνακα ΣΤ του παραρτήματος Ι, οι τιμές για τις πο[illegible]

τικές παραμέτρους πρέπει να είναι ανώτερες ή ίσες με τις τιμές που περιλαμβάνονται στη στήλη με τίτλο «κατώτατη απαιτούμενη συγκέντρωση», για τα νερά που προβλέπονται στο άρθρο 2, και που έχουν υποστεί κατεργασία αποσκληρύνσεως.

4. Η ποιότητα του πόσιμου νερού όλων των υδρεύσεων πρέπει να ανταποκρίνεται, σύμφωνα με τη διαδικασία των άρθρων 10 και 11 της παρούσας υγ. διάταξης, τουλάχιστο στις απαιτήσεις που προδιαγράφονται στο παράρτημα Ι.

Άρθρο 6.

Κάθε ουσία που χρησιμοποιείται κατά την επεξεργασία του πόσιμου νερού πρέπει να μην ξαναβρίσκεται μέσα στα νερά που τίθενται στη διάθεση του καταναλωτού σε συγκεντρώσεις ανώτερες από τις ανώτατες παραδεκτές συγκεντρώσεις που αφορούν αυτές τις ουσίες και να μην μπορεί να επιφέρει άμεσα ή έμμεσα, κίνδυνο για τη Δημόσια Υγεία.

Άρθρο 7.

1. Παρεκκλίσεις από τις διατάξεις των άρθρων της παρούσας επιτρέπονται, προκειμένου να αντιμετωπισθούν :

α) συνθήκες που έχουν σχέση με τη φύση και με τη μορφολογία του εδάφους στην περιοχή η οποία τροφοδοτεί την υπό εξέταση πηγή.

β) συνθήκες που έχουν σχέση με εξαιρετικά μετεωρολογικά φαινόμενα ή πρόσκαιρες τεχνικές δυσχέρειες.

2. Οι παρεκκλίσεις που θα γίνουν δια του παρόντος άρθρου δεν μπορούν να αφορούν, σε καμιά περίπτωση, τους τοξικούς και μικροβιολογικούς παράγοντες, ούτε και να συνεπάγονται κίνδυνο για τη Δημόσια Υγεία.

3. Οι παρεκκλίσεις, οι λόγοι που τις υπαγόρευσαν και η διάρκεια ισχύος τους, γνωστοποιούνται στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εντός 2 μηνών στις περιπτώσεις της παρ. 1α και εντός 15 ημερών στις περιπτώσεις της παρ. 1β του παρόντος άρθρου και κατά τις προϋποθέσεις της παρ. 2, του άρθρου 9 της οδηγίας 80/778/ΕΟΚ.

Άρθρο 8.

1. Σε περίπτωση σοβαρών ατυχημάτων, είναι δυνατόν να επιτραπεί, για χρονική περίοδο περιορισμένη και μέχρι μια ανώτατη τιμή, που θα καθορίζεται κατά περίπτωση, η υπέρβαση των ανώτατων επιτρεπομένων ορίων, πού περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι, στο μέτρο στο οποίο μια τέτοια υπέρβαση δε θα παρουσίαζε κανένα κίνδυνο για τη Δημόσια Υγεία και εκεί όπου η τροφοδοσία με πόσιμο νερό δεν μπορεί να εξασφαλισθεί με οποιοδήποτε άλλο τρόπο.

2. Υπό την επιφύλαξη της εφαρμογής της οδηγίας αριθ. 75/440/ΕΟΚ και ιδίως του άρθρου 4, παράγραφος 3 (ΕΕ 15/001 σελ. 80), όταν υπάρχει ανάγκη χρησιμοποίησης επιφανειακού νερού για την τροφοδότηση με πόσιμο νερό, το οποίο δεν πληροί τα επιβαλλόμενα όρια της κατηγορίας νερού Α3, κατά την έννοια του άρθρου 2 της ανωτέρω οδηγίας και δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπισθεί μια κατάλληλη κατεργασία για να εξασφαλισθεί πόσιμο νερό της ποιότητας που καθορίζεται από την παρούσα υγειον. διάταξη είναι δυνατόν να επιτραπεί, για μια περιορισμένη χρονική περίοδο και μέχρι μια επιτρεπόμενη ανώτατη τιμή, που θα καθορίζεται κατά περίπτωση, η υπέρβαση των ανώτατων επιτρεπόμενων ορίων που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα Ι του παρόντος, στο μέτρο που αυτή η υπέρβαση δεν παρουσιάζει κανένα κίνδυνο για τη Δημόσια Υγεία.

3. Οι παρεκκλίσες, οι λόγοι που τις υπαγορεύουν και η διάρκεια ισχύος τους, γνωστοποιούνται αμέσως στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 9.

Η Αρμόδια Αρχή διασφαλίζει ώστε, η εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας υγειον. διάταξης να μην έχει σαν συνέπεια :

α) την αμεση ή έμμεση υποβάθμιση της υπάρχουσας ποιότητας του πόσιμου νερού και

β) την αύξηση της ρυπάνσεως των νερών που προορίζονται για την παραγωγή πόσιμου νερού, μετά από συνεργασία με τις Αρμόδιες για τους Υδάτινους Πόρους Υπηρεσίες και την Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Άρθρο 10.

1. Η Αρμόδια Αρχή ασκεί τον έλεγχο της ποιότητας του πόσιμου νερού, σύμφωνα με το παράρτημα ΙΙ της παρούσας και τις αναλυτικές μεθόδους αναφοράς, που περιλαμβάνονται στο παράρτημα ΙΙΙ. Ο έλεγχος αφορά σε όλα τα είδη του πόσιμου νερού, στο σημείο που τίθεται στη διάθεση του καταναλωτή, προκειμένου να διαπιστωθεί αν το πόσιμο νερό που διαθέτουν οι υπεύθυνοι (άρθρο 11, παραγρ. 2) για κατανάλωση, ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις που προδιαγράφονται στο Παράρτημα Ι.

2. Οι έλεγχοι ενεργούνται μέσω Δημοσίων Κεντρικών και Περιφερειακών Εργαστηρίων που καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων. Πρωτοβάθμιοι έλεγχοι γίνονται και από οργανωμένα εργαστήρια Δημ. Επιχειρήσεων ή ΟΤΑ, εφόσον έχουν την απαιτούμενη υλικοτεχνική υποδομή.

3. Με κοινή απόφαση Υπουργών Εσωτερικών και Δημ. Τάξης και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, συντάσσονται πρόσθετες προδιαγραφές, εφόσον απαιτούνται, που αφορούν στα επιφανειακά και υπόγεια νερά (ζώνες προστασίας, φυσικοχημικές παράμετροι κ.λπ.) για διασφάλιση της ποιότητας του πόσιμου νερού.

Άρθρο 11.

1. «Αρμόδια Αρχή» για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Υγειον. Διάταξης είναι οι Υγειονομικές Υπηρεσίες του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων. Η Αρμόδια Αρχή ελέγχει τους υπεύθυνους για την τήρηση των όρων της παρούσας υγειον. διάταξης, σύμφωνα με τα καθοριζόμενα σαυτό, οργανώνει και εκτελεί υγειονομικές αναγνωρίσεις των συστημάτων ύδρευσης, συνεργάζεται και ενημερώνει σχετικά την αρμόδια Κεντρική Υπηρεσία του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων.

Το Υπουργείο Υγείας, Πρόνοιας, και Κοιν. Ασφαλίσεων συγκεντρώνει όλα τα σχετικά στοιχεία και συνεργάζεται με το Υπουργείο Εσωτερικών και Δημ. Τάξης για την αξιολόγησή τους και τη λήψη μέτρων για την προστασία της Δημ. Υγείας. Το Υπουργείο Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων αποστέλει τα στοιχεία που απαιτούνται, για κάθε σχετική ενημέρωση και εμπρόθεσμη γνωστοποίηση στην Επιτροπή Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

2. «Υπεύθυνοι» για τη συμμόρφωση προς τους όρους της παρούσας υγειον. διάταξης δηλαδή :

α) για τη μελέτη, κατασκευή, λειτουργία, συντήρηση και αναγνώριση των συστημάτων υδρεύσεως, ώστε να αποφεύγεται κάθε υγειονομικός κίνδυνος.

β) για τον τεχνητό καθαρισμό και την ποιοτική παρακολούθηση του πόσιμου νερού, μέσω Εργαστηρίων του Δημοσίου ή εργαστηρίων Δημ. Επιχειρήσεων ή ΟΤΑ εφόσον διατίθενται και έχουν την απαιτούμενη υλικοτεχνική υποδομή και

γ) γενικά για τη λήψη κάθε μέτρου που θα διασφαλίζει κανονική παροχή υγιεινού νερού σε μόνιμη βάση, είναι :

2.1. Για τις υδρεύσεις Δήμων ή Κοινοτήτων, η Δημοτική ή Κοινοτική Αρχή, σύμφωνα με τα καθοριζόμενα στο άρθρο 23, παρ. 1 του Ν. 1065/80, «περί κυρώσεως Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικα» (Φ.Ε.Κ. 168Α), η ο αντίστοιχος για την ύδρευση Οργανισμός ή Επιχείρηση ή Σύνδεσμος Δήμων και Κοινοτήτων και κατά τα προβλεπόμενα από το Ν. 1416/84.

2.2. Για τις βιομηχανίες, ιδρύματα κ.λπ. τα οποία διαθέτουν δική τους ύδρευση, οι νόμιμοι εκπρόσωποί τους.

2.3. Για τις βιομηχανίες που ευρίσκονται μέσα σε βιομηχανικές περιοχές οι οποίες διαθέτουν κεντρικό δίκτυο υδρεύσεως η ΕΤΒΑ.

2.4. Για τις ιδιωτικές υδρεύσεις οι ιδιοκτήτες ή νομείς των εγκαταστάσεων υδρεύσεως.

Οι λοιπές υποχρεώσεις του «υπεύθυνου» καθορίζονται από τη Γ3α/761/68 Υγειον. Διάταξη.

Άρθρο 12.

Οι παραβάτες διώκονται και τιμωρούνται σύμφωνα με το άρθρο 3 του Α.Ν. 2520/40 όπως έχει αντικατασταθεί με το άρθρο μόνο του Ν. 290/43 που κυρώθηκε με την 303/46 ΠΥΣ, αν από άλλες διατάξεις Νόμων ή Διαταγμάτων δεν προβλέπεται βαρύτερη ποινή.

Άρθρο 13.

Από την έναρξη ισχύος της παρούσας υγειον. διάταξης, καταργούνται τα άρθρα 4, 5 και 6 της Υγειονομικής Διάταξης Γ3α/761/1968 «περί ποιότητας του πόσιμου ύδατος», όπως τροποποιήθηκε με την Υγ. Δ/ξη Γ4/1722/24.9.1974, καθώς και κάθε άλλη διάταξη που αντίκειται στην παρούσα υγειονομική διάταξη.

Άρθρο 14.

Προσαρτώνται και αποτελούν αναπόσπαστα μέρη της παρούσας υγειον. διάταξης τα Παραρτήματα της Οδηγίας 80/778/ΕΟΚ του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που τα κείμενά τους έχουν ως ακολούθως :

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΜΕΤΡΩΝ

Α. ΟΡΓΑΝΟΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΙ

	Παράμετροι	Έκφραση τών ἀποτελεσμάτων(1)	Ἐνδεικτικό ἐπίπεδο	Ἀνώτατη παραδεκτή συγκέντρωση	Παρατηρήσεις
1	Χρῶμα	mg/l κλίμακα Pt/Co	1	20	
2	Θολερότητα	mg/l SiO_2 μονάδες Jackson	1 0,4	10 4	— Μέτρηση πού ἔχει ἀντικατασταθεῖ σέ μερικές περιπτώσεις ἀπό αὐτή τῆς διαύγειας ὑπολογιζομένης σέ μέτρα μέ τό δίσκο τοῦ Secchi: Ἐνδεικτικό ἐπίπεδο: 6 m Ἀνώτατη παραδεκτή συγκέντρωση: 2 m
3	Ὀσμή	Ποσοστό διαλύσεως	0	2 μέχρι 12° C 3 μέχρι 25° C	— Νά γίνει συσχέτιση μέ τίς δοκιμασίες γεύσεως.
4	Γεύση	Ποσοστό διαλύσεως	0	2 μέχρι 12° C 3 μέχρι 25° C	— Νά γίνει συσχέτιση μέ τίς δοκιμασίες ὀσμῆς.

(1) Ἄν ἕνα Κράτος Μέλος, βασιζόμενο στήν ὁδηγία ἀριθ. 71/354/ΕΟΚ ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα, χρησιμοποιήσει, στή δική του νομοθεσία πού θεσπίζεται σύμφωνα μέ τήν παρούσα ὁδηγία, μονάδες μετρήσεως πού εἶναι διάφορες ἀπό αὐτές πού ἀναφέρονται στό παράρτημα αὐτό, οἱ ἀναγραφόμενες τιμές πρέπει νά ἔχουν τόν ἴδιο βαθμό ἀκρίβειας.

Β. ΦΥΣΙΚΟ-ΧΗΜΙΚΕΣ ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΙ (σέ σχέση μέ τή φυσική σύσταση τῶν νερῶν)

	Παράμετροι	Έκφραση τών ἀποτελεσμάτων	Ἐνδεικτικό ἐπίπεδο	Ἀνώτατη παραδεκτή συγκέντρωση	Παρατηρήσεις
5	Θερμοκρασία	°C	12	25	
6	Συγκέντρωση σέ ἰόντα ὑδρογόνου	Μονάδα pH	6,5 ≤ pH ≤ 8,5		— Τό νερό δέν πρέπει νά εἶναι δραστικό. — Οἱ τιμές τοῦ pH δέν ἔχουν ἐφαρμογή στά συσκευασμένα νερά. — Ἀνώτατη παραδεκτή τιμή: 9,5.
7	Ἀγωγιμότητα	μS cm^{-1} ἕως 20 °C	400		— Σέ ἀντιστοιχία μέ τήν μεταλλικότητα τῶν νερῶν. — Τιμές πού ἀντιστοιχοῦν στήν εἰδική ἀντίσταση σέ ohm/cm: 2 500.

	Παράμετροι	Έκφραση τών άποτελεσμάτων	Ένδεικτικό έπίπεδο	Άνώτατη παραδεκτή συγκέντρωση	Παρατηρήσεις
8	Χλώριο	mg/l Cl^-	25		— Κατά προσέγγιση συγκέντρωση πάνω άπό τήν όποία ύπάρχει κίνδυνος νά προκληθοῦν συνέπειες: 200 mg/l.
9	Θειϊκά	mg/l $SO_4^{=}$	25	250	
10	Πυρίτιο	mg/l SiO_2			— Βλ. άρθρο 6
11	Άσβέστιο	mg/l Ca	100		
12	Μαγνήσιο	mg/l Mg	30	50	
13	Νάτριο	mg/l Na	20	175 (άπό τό 1984 καί μέ έλάχιστο ποσοστό άνταποκρινομένων δειγμάτων 90 %) 150 (άπό τό 1987 καί μέ έλάχιστο ποσοστό άνταποκρινομένων δειγμάτων 80 %) (αύτά τά ποσοστά θά ύπολογίζονται γιά μία χρονική περίοδο άναγωγῆς 3 έτῶν)	— Οἱ τιμές αὐτῆς τῆς παραμέτρου βασίζονται στίς εἰσηγήσεις μιᾶς Ὁμάδας Ἐργασίας τοῦ Παγκόσμιου Ὀργανισμοῦ Ὑγείας (Χάγη, Μάϊος 1978), πού άφοροῦν μία προοδευτική μείωση τῆς συνολικῆς παρούσας ήμερήσιας προσλήψεως σέ χλωριοῦχο νάτριο στά 6 γραμμ. — Ἡ Ἐπιτροπή θά ύποβάλει στό Συμβούλιο άπό τήν 1η Ἰανουαρίου 1984 έκθέσεις σχετικά μέ τήν έξέλιξη πού σημειώνεται στό θέμα τῆς συνολικῆς ήμερήσιας προσλήψεως χλωριούχου νατρίου άπό τόν πληθυσμό. — Σ' αὐτές τίς έκθέσεις ή Ἐπιτροπή θά έξετάζει κατά πόσο ή μέγιστη παραδεκτή συγκέντρωση τῶν 120 mg/l πού άναφέρεται άπό τήν Ὁμάδα Ἐργασίας τοῦ ΠΟΥ εἶναι άναγκαία γιά νά έπιτευχθεῖ ἕνα ίκανοποιητικό έπίπεδο γιά τή συνολική πρόσληψη τοῦ χλωριούχου νατρίου καί θά προτείνει, ἄν εἶναι άνάγκη, στό Συμβούλιο μιά νέα τιμή άνώτατης παραδεκτῆς συγκεντρώσεως γιά τό νάτριο καί μιά προθεσμία γιά νά έπιτευχθεῖ αὐτή ή τιμή. — Ἡ Ἐπιτροπή θά ύποβάλει στό Συμβούλιο, πρίν άπό τήν 1η Ἰανουαρίου 1984, μιά έκθεση σχετικά μέ τό κατά πόσο ή περίοδος άναφορᾶς τῶν 3 έτῶν ή σχετική μέ τόν ύπολογισμό τῶν ποσοστιαίων έκατοστῶν εἶναι ή ὄχι έπιστημονικά τεκμηριωμένη.
14	Κάλιο	mg/l K	10	12	
15	Ἀργίλιο	mg/l Al	0,05	0,2	
16	Ὁλική σκληρότητα				— Βλ. πίνακα ΣΤ,
17	Ξηρό ύπόλειμμα	mg/l ὕστερα άπό ξήρανση στούς 180 °C		1 500	
18	Διαλελυμένο όξυγόνο	% O_2 κορεσμοῦ			— Τιμή κορεσμοῦ > 75 % έκτός τῶν ύπογείων νερῶν.
19	Ἐλεύθερο διοξείδιο τοῦ ἄνθρακος	mg/l CO_2			— Τό νερό δέν πρέπει νά εἶναι δραστικό.

Ε. ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΕΣ ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΙ

	Παράμετροι	Ἀποτελέσματα: ὄγκος τοῦ δείγματος (σέ ml)	Ἐνδεικτικό ἐπίπεδο	Ἀνώτατη παραδεκτή συγκέντρωση	
				Μέθοδος τῶν διηθητικῶν μεμβρανῶν	Μέθοδος τῶν πολλαπλῶν σωλήνων (NPP)
57	Ὁλικά κολοβακτηριοειδῆ(¹)	100	—	0	NPP < 1
58	Κολοβακτηριοειδῆ κοπράνων	100	—	0	NPP < 1
59	Στρεπτόκοκκοι κοπράνων	100	—	0	NPP < 1
60	Κλωστρίδια ἀναγωγικά θειωδῶν ἀλάτων	20	—	—	NPP ≤ 1

Τά νερά πού προορίζονται γιά ἀνθρώπινη κατανάλωση δέν πρέπει νά περιέχουν παθογόνους ὀργανισμούς.
Προκειμένου νά συμπληρωθεῖ, ἀνάλογα μέ τίς ἀνάγκες, ἡ μικροβιολογική ἐξέταση τοῦ πόσιμου νεροῦ, εἶναι σκόπιμο νά ἐρευνηθοῦν, ἐκτός ἀπό τά βακτήρια πού περιλαμβάνονται στόν πίνακα Ε, καί τά παθογόνα βακτήρια καί ἰδίως:

— οἱ σαλμονέλλες,
— οἱ παθογόνοι σταφυλόκοκκοι,
— οἱ βακτηριοφάγοι τῶν κοπράνων,
— οἱ ἰοί τῶν ἐντέρων·

ἐξάλλου, αὐτά τά νερά δέν πρέπει νά περιέχουν·

— οὔτε παρασιτικούς ὀργανισμούς,
— οὔτε φύκη,
— οὔτε ἄλλα μορφοποιημένα στοιχεῖα (ζωάρια).

(¹) Ὑπό τόν ὅρο πώς θά ἐξετασθεῖ ἕνας ἱκανός ἀριθμός δειγμάτων (95% συμφώνων ἀποτελεσμάτων).

	Παράμετροι		Ἀποτελέσματα: ὄγκος τοῦ δείγματος (σέ ml)	Ἐνδεικτικό ἐπίπεδο	Ἀνώτατη παραδεκτή συγκέντρωση	Παρατηρήσεις
61	Καταμέτρηση τῶν ~~συνολικῶν βακτηριδίων~~ γιά τό πόσιμο νερό	37 °C	1	10(¹)(²)	—	
		22 °C	1	100(¹)(²)	—	
62	Καταμέτρηση τῶν συνολικῶν βακτηριδίων γιά τά συσκευασμένα νερά	37 °C	1	5	20	Η Αρμόδια Αρχή μπορεῖ μέ δική της εὐθύνη, ὅταν τηροῦνται οἱ παράμετροι 57, 58, 59 καί 60 καί ἐφόσον δέν ὑπάρχουν παθογόνα μικρόβια, νά συσκευάζει γιά ἐσωτερική της κατανάλωση τά νερά τῶν ὁποίων ἡ καταμέτρηση τῶν ὁλικῶν βακτηριδίων ὑπερβαίνει τίς τιμές τῆς ἀνώτατης παραδεκτῆς συγκεντρώσεως πού προδιαγράφεται γιά τήν παράμετρο 62. Οἱ τιμές τῆς ἀνώτατης παραδεκτῆς συγκεντρώσεως πρέπει νά μετρῶνται μέσα στίς 12 ὧρες πού ἀκολουθοῦν τή συσκευασία, ἐνῶ τό νερό τῶν δειγμάτων θά διατηρεῖται σέ μιά θερμοκρασία σταθερή κατά τή διάρκεια αὐτή τῶν 12 ὡρῶν.
		22 °C	1	20	100	

(¹) Γιά τά νερά πού ἔχουν ὑποστεῖ ἀπολύμανση οἱ ἀντίστοιχες τιμές πρέπει νά εἶναι σαφῶς κατώτερες στήν ἔξοδο τοῦ σταθμοῦ κατεργασίας.

(²) Κάθε ὑπέρβαση αὐτῶν τῶν τιμῶν, ἐφόσον ἐπιμένει κατά τή διάρκεια διαδοχικῶν δειγματοληψιῶν, πρέπει νά γίνει ἀφορμή γιά ἔλεγχο.

ΣΤ. ΕΛΑΧΙΣΤΗ ΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΠΟΣΙΜΟ ΝΕΡΟ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΥΠΟΣΤΕΙ ΚΑΤΕΡΓΑΣΙΑ ΑΠΟΣΚΛΗΡΥΝΣΕΩΣ

	Παράμετροι	Ἔκφραση τῶν ἀποτελεσμάτων	Ἐλάχιστη ἀπαιτούμενη συγκέντρωση (νερά πού ἔχουν ὑποστεῖ ἀποσκλήρυνση)	Παρατηρήσεις
1	Ὁλική σκληρότητα	mg/l Ca	60	Ἀσβέστιο ἤ ἰσοδύναμα κατιόντα
2	Συγκέντρωση σέ ἰόντα ὑδρογόνου	pH		Τό νερό δέν πρέπει νά εἶναι δραστικό
3	Ἀλκαλικότης	mg/l HCO_3^-	30	
4	Διαλελυμένο ὀξυγόνο			

NB: — Οἱ διατάξεις πού ἀφοροῦν τή σκληρότητα, τή συγκέντρωση σέ ἰόντα ὑδρογόνου, τό διαλελυμένο ὀξυγόνο καί τό ἀσβέστιο ἔχουν ἐφαρμογή ἐπίσης στά νερά πού προέρχονται ἀπό ἀφαλάτωση.

— Ἄν λόγω τῆς ὑπερβολικῆς φυσικῆς του σκληρότητας, τό νερό ἔχει ἀποσκληρυνθεῖ σύμφωνα μέ τόν πίνακα ΣΤ, πρίν δοθεῖ στήν κατανάλωση, ἡ περιεκτικότητά του σέ νάτριο μπορεῖ, σέ ἐξαιρετικές περιπτώσεις, νά εἶναι ἀνώτερη ἀπό τίς τιμές πού περιλαμβάνονται στή στήλη τῶν ἀνωτάτων παραδεκτῶν συγκεντρώσεων. Θά πρέπει ἐν τούτοις νά καταβάλλεται προσπάθεια γιά νά κρατηθεῖ αὐτή ἡ περιεκτικότητα σέ ἕνα ἐπίπεδο ὅσο γίνεται χαμηλότερο καί δέν μπορεῖ νά μή ληφθοῦν ὑπόψη οἱ κανόνες πού ἐπιβάλλονται για την προστασία τῆς δημόσιας ὑγείας.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ ΜΕΤΡΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΣΚΛΗΡΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ

	Γαλλικός βαθμός	Ἀγγλικός βαθμός	Γερμανικός βαθμός	mg Ca	Millimoles Ca
Γαλλικός βαθμός	1	0,70	0,56	4,008	0,1
Ἀγγλικός βαθμός	1,43	1	0,80	5,73	0,143
Γερμανικός βαθμός	1,79	1,25	1	7,17	0,179
mg Ca	0,25	0,175	0,140	1	0,025
Millimoles Ca	10	7	5,6	40,08	1

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΠΡΟΤΥΠΩΝ ΑΝΑΛΥΣΕΩΝ

Α. ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΤΥΠΩΝ ΑΝΑΛΥΣΕΩΝ (παράμετροι πού πρέπει νά λαμβάνονται ὑπόψη γιά τούς ἐλέγχους)

	Πρότυπες ἀναλύσεις / Παράμετροι πού θά ληφθοῦν ὑπόψη	Ἐλάχιστος ἔλεγχος (E1)	Ἔλεγχος ρουτίνας (E2)	Περιοδικός ἔλεγχος (E3)	Ἔκτακτος ἔλεγχος σέ εἰδικές περιπτώσεις ἤ σέ ἀτυχήματα (E4)
Α	ΟΡΓΑΝΟΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΙ	— ὀσμή(1) — γεύση(1)	— ὀσμή — γεύση — θολερότητα (ὄψη)		Ἡ ἁρμόδια ἀρχή θά καθορίσει τίς παραμέτρους(5) ἀνάλογα μέ τίς συνθῆκες, λαμβάνοντας ὑπόψη ὅλες τίς περιπτώσεις πού θά μποροῦσαν νά ἔχουν μιά ὀλέθρια ἐπίπτωση στήν ποιότητα τοῦ πόσιμου νεροῦ πού διατίθεται στήν κατανάλωση.
Β	ΦΥΣΙΚΟ-ΧΗΜΙΚΕΣ ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΙ	— ἀγωγιμότητα ἤ μιά ἄλλη παράμετρος φυσικο-χημική — χλώριο ὑπολειμματικό(3)	— θερμοκρασία(2) — ἀγωγιμότητα ἤ μιά ἄλλη φυσικο-χημική παράμετρος — pH — χλώριο ὑπολειμματικό(3)	Ἀνάλυση ἐλέγχου ρουτίνας + ἄλλες παράμετροι	
Γ	ΑΝΕΠΙΘΥΜΗΤΕΣ ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΙ		— νιτρικά — νιτρώδη — ἀμμωνία		
Δ	ΤΟΞΙΚΕΣ ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΙ				
Ε	ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΕΣ ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΙ	— ὁλικά κολοβακτηριοειδῆ ἤ συνολικές μετρήσεις σέ 22° καί 37° — κολοβακτηριοειδῆ κοπράνων	ὁλικά κολοβακτηριοειδῆ — κολοβακτηριοειδῆ κοπράνων — συνολικές μετρήσεις σέ 22° καί 37°		

Σημείωση: Εἶναι σκόπιμο νά προστεθεῖ μιά ἀνάλυση, καλούμενη πρώτη ἐξέταση, πού πραγματοποιεῖται συγκεκριμένα πρίν ἀπό τήν ἔναρξη ἐκμεταλλεύσεως μιᾶς πηγῆς τροφοδοσίας. Οἱ παράμετροι πού πρέπει νά λαμβάνονται ὑπόψη θά πρέπει νά εἶναι αὐτές τῆς ἀναλύσεως ρουτίνας στίς ὁποῖες θά μποροῦσαν νά προστεθοῦν, μεταξύ ἄλλων, διάφορες τοξικές οὐσίες ἤ ἀνεπιθύμητες, ἀνάλογα μέ τήν ὑπόνοια πού θά ὑπῆρχε. Ὁ σχετικός πίνακας θά πρέπει νά καταρτίζεται ἀπό την Αρμόδια. Αρχή.

(1) Ποιοτική ἀξιολόγηση.
(2) Ἐκτός ἀπό τά νερά πού παραδίδονται συσκευασμένα.
(3) Ἤ ἄλλες οὐσίες καί μόνο σέ περίπτωση κατεργασίας.
(4) Αὐτές οἱ παράμετροι καθορίζονται ἀπό τίς ἁρμόδιες κρατικές ἀρχές λαμβάνοντας ὑπόψη ὅλες τίς προϋποθέσεις πού θά μποροῦσαν νά ἔχουν ἐπιπτώσεις στήν ποιότητα τοῦ πόσιμου νεροῦ πού διατίθεται στήν κατανάλωση καί πού θά μποροῦσαν νά ἐπιτρέψουν τήν ἐκτίμηση τῆς ἰονικῆς ἰσορροπίας τῶν συστατικῶν.
(5) Ἡ ἁρμόδια ἀρχή μπορεῖ νά καταφύγει σέ ἄλλες παραμέτρους ἀπό αὐτές πού ἀναφέρονται στό παράρτημα I.

Β. ΠΙΝΑΚΑΣ ΕΛΑΧΙΣΤΗΣ ΣΥΧΝΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΠΡΟΤΥΠΩΝ ΑΝΑΛΥΣΕΩΝ(3)

Ὄγκος νεροῦ πού παράγεται ἤ διανέμεται m³/ἡμέρα	Πληθυσμός πού τροφοδοτεῖται (βάσει ὑπολογισμοῦ 200/ἡμέρα ἀνά κάτοικο)	Ἀνάλυση E_1	Ἀνάλυση E_2	Ἀνάλυση E_3	Ἀνάλυση E_4
		Ἀριθμός δειγματοληψιῶν/Ἔτος	Ἀριθμός δειγματοληψιῶν/Ἔτος	Ἀριθμός δειγματοληψιῶν/Ἔτος	
100	500	(1)	(1)	(1)	Συχνότητα πού θά καθορισθεῖ ἀπό την ἁρμόδιες . ἀρχή ἀνάλογα μέ τήν εἰδική περίπτωση
1 000	5 000	(1)	(1)	(1)	
2 000	10 000	12	3	(1)	
10 000	50 000	60	ύ	1	
20 000	100 000	120	12	2	
30 000	150 000	180	18	3	
60 000	300 000	360(2)	36	6	
100 000	500 000	360(2)	60	10	
200 000	1 000 000	360(2)	120(2)	20(2)	
1 000 000	5 000 000	360(2)	120(2)	20(2)	

(1) Συχνότητα πού ἀφήνεται στήν πρωτοβουλία τῆς ἁρμόδιας ἀρχῆς. Ἐν τούτοις ὁ ἔλεγχος πρέπει νά γίνεται τουλάχιστον μιά φορά τό χρόνο γιά τά νερά πού προορίζονται γιά τίς βιομηχανίες τροφίμων.

(2) Η ἁρμόδια ἀρχή θά πρέπει νά προσπαθήσει νά αὐξήσει, αὐτή τή συχνότητα στό μέτρο τῶν μέσων πού διαθέτει,

(3) α) Στήν περίπτωση νερῶν πού πρέπει νά ὑποστοῦν μιά κατεργασία ἀπολυμάνσεως, ἡ συχνότητα τῶν μικροβιολογικῶν ἀναλύσεων θά πρέπει νά διπλασιαστεῖ.

β) Σέ περίπτωση ὑψηλῆς συχνότητος, συνιστᾶται νά εἶναι τά διαστήματα μεταξύ δύο δειγματοληψιῶν ὅσο γίνεται ἁρμονικώτερα.

γ) Ὅταν οἱ τιμές τῶν αποτελεσμάτων ἀπό τά δείγματα πού πάρθηκαν κατά τή διάρκεια τῶν προηγουμένων ἐτῶν εἶναι σταθερές καί οὐσιαστικά καλύτερες ἀπό τά ὅρια πού προβλέπονται στό παράρτημα Ι καί, ὅταν κανένας παράγων ἱκανός νά ὑποβιβάσει τήν ποιότητα τοῦ νεροῦ δέν ἔχει ἀνακαλυφθεῖ, οἱ ἐλάχιστες συχνότητες τῶν ἀναλύσεων πού ἀναφέρονται στά προηγούμενα μποροῦν νά μειωθοῦν:

— γιά τά νερά ἐπιφάνειας κατά τό συντελεστή 2 ἐκτός ἀπό τίς συχνότητες πού ἀφοροῦν τίς μικροβιολογικές ἀναλύσεις

— ὑπό τήν ἐπιφύλαξη τῶν διατάξεων τοῦ στοιχείου α), γιά τά ὑπόγεια νερά μέ συντελεστή 4.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΑΝΑΛΥΤΙΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

Α. ΟΡΓΑΝΟΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΙ

1 Χρῶμα	Φωτομετρικές μέθοδοι μέ βαθμίδες τῆς κλίμακος Pt/Co
2 Θολερότητα	Μέθοδος μέ πυρίτιο — Μέθοδος μέ φορμαζίνη — Μέθοδος Secchi.
3 Ὀσμή	Μέ διαδοχικές ἀραιώσεις, μετρήσεις πού γίνονται σέ 12 °C ἤ σέ 25 °C.
4 Γεύση	Μέ διαδοχικές ἀραιώσεις, μετρήσεις πού γίνονται σέ 12 °C ἤ σέ 25 °C.

Β. ΦΥΣΙΚΟ-ΧΗΜΙΚΕΣ ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΙ

5 Θερμοκρασία	Θερμομετρία.
6 Συγκέντρωση ἰόντων ὑδρογόνου	Ἠλεκτρομετρία.
7 Ἀγωγιμότητα	Ἠλεκτρομετρία.
8 Χλωριοῦχα	Ὀγκομέτρηση — μέθοδος Mohr.
9 Θειϊκά	Διά ζυγίσεως — συμπλοκομετρία — φασματοφωτομετρία.
10 Πυρίτιο	Φασματοφωτομετρία ἀπορροφήσεως.
11 Ἀσβέστιο	Ἀτομική ἀπορρόφηση — συμπλοκομετρία.
12 Μαγνήσιο	Ἀτομική ἀπορρόφηση.
13 Νάτριο	Ἀτομική ἀπορρόφηση.
14 Κάλιο	Ἀτομική ἀπορρόφηση.
15 Ἀργίλιο	Ἀτομική ἀπορρόφηση — φασματοφωτομετρία ἀπορροφήσεως.
16 Ὁλική σκληρότητα	Συμπλοκομετρία.
17 Ξηρό ὑπόλειμμα	Ἀποξήρανση σέ 180 °C καί ζύγιση.
18 Διαλελυμένο ὀξυγόνο	Μέθοδος Winkler — μέθοδος μέ εἰδικά ἠλεκτρόδια.
19 Ἐλεύθερο διοξείδιο τοῦ ἄνθρακος	Ὀξυμέτρηση.

Γ. ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΙ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΙΣ ΑΝΕΠΙΘΥΜΗΤΕΣ ΟΥΣΙΕΣ

20 Νιτρικά	Φασματοφωτομετρία ἀπορροφήσεως — μέθοδος μέ εἰδικά ἠλεκτρόδια.
21 Νιτρώδη	Φασματοφωτομετρία ἀπορροφήσεως.
22 Ἀμμώνιο	Φασματοφωτομετρία ἀπορροφήσεως.
23 Ἄζωτον Kjeldahl	Ὀξείδωση — ὀγκομέτρηση/φασματοφωτομετρία ἀπορροφήσεως.
24 Ὀξειδωσιμότης	$KMnO_4$ σέ βρασμό ἐπί 10 λεπτά σέ ὄξινο περιβάλλον.
25 Ὀλικός ὀργανικός ἄνθραξ (TOC)	

26 Ὑδρόθειο	Φασματοφωτομετρία ἀπορροφήσεως.
27 Οὐσίες πού ἐκχυλίζονται μέ χλωροφόρμιο	Ὑγρή/ὑγρή ἐκχύλιση διά χλωροφορμίου καθαρισμένου σέ οὐδέτερο pH, ζύγισμα τοῦ ὑπολείμματος.
28 Ὑδρογονάνθρακες (διαλελυμένοι ἤ ἐν γαλακτώματι) Ὀρυκτέλαια	Φασματοφωτομετρία ἀπορροφήσεως ὑπερύθρων.
29 Φαινόλαι (ἀριθμός φαινόλης)	Φασματοφωτομετρία ἀπορροφήσεως, μέθοδος μέ τήν παρανιτρανιλίνη καί μέθοδος μέ τήν ἀμινο-4-ἀντιπυρένη.
30 Βόριο	Ἀτομική ἀπορρόφηση — φασματοφωτομετρία ἀπορροφήσεως.
31 Ἐπιφανειοδραστικοί παράγοντες (ἀντιδρῶντες στό κυανοῦν τοῦ μεθυλενίου)	Φασματοφωτομετρία ἀπορροφήσεως στό κυανοῦν τοῦ μεθυλενίου.
32 Λοιπές ὀργανοχλωριοῦχες ἐνώσεις	Χρωματογραφία σέ ὑγρά ἤ ἀέρια φάση ὕστερα ἀπό ἐκχύλιση μέ κατάλληλα διαλυτικά καί καθαρισμό — πιστοποίηση, ἄν χρειάζεται, τῶν συστατικῶν τῶν μειγμάτων. Ποσοτικός προσδιορισμός.
33 Σίδηρος	Ἀτομική ἀπορρόφηση — φασματοφωτομετρία ἀπορροφήσεως.
34 Μαγγάνιο	Ἀτομική ἀπορρόφηση — φασματοφωτομετρία ἀπορροφήσεως.
35 Χαλκός	Ἀτομική ἀπορρόφηση — φασματοφωτομετρία ἀπορροφήσεως.
36 Ψευδάργυρος	Ἀτομική ἀπορρόφηση — φασματοφωτομετρία ἀπορροφήσεως.
37 Φωσφόρος	Φασματοφωτομετρία ἀπορροφήσεως.
38 Φθόριο	Φασματοφωτομετρία ἀπορροφήσεως — μέθοδος μέ ειδικά ἠλεκτρόδια
39 Κοβάλτιο	—
40 Ὕλες ἐν αἰωρήσει	Μέθοδος διά διηθήσεως ἐπί πορώδους μεμβράνης 0,45 μ ἤ φυγοκέντριση (ἐλάχιστος χρόνος 15 λεπτά καί μέση ἐπιτάχυνση 2 800 μέχρι 3 200 g) ξήρανση σέ 105 °C καί ζύγιση.
41 Χλώριο ὑπολειμματικό	Ὀγκομέτρηση — φασματοφωτομετρία ἀπορροφήσεως.
42 Βάριο	Ἀτομική ἀπορρόφηση.

Δ. ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΙ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΙΣ ΤΟΞΙΚΕΣ ΟΥΣΙΕΣ

43 Ἄργυρος	Ἀτομική ἀπορρόφηση.
44 Ἀρσενικό	Φασματοφωτομετρία ἀπορροφήσεως — ἀτομική ἀπορρόφηση.
45 Βηρύλλιο	—
46 Κάδμιο	Ἀτομική ἀπορρόφηση.
47 Κυανιοῦχο ἅλας	Φασματοφωτομετρία ἀπορροφήσεως.
48 Χρώμιο	Ἀτομική ἀπορρόφηση — Φασματοφωτομετρία ἀπορροφήσεως.
49 Ὑδράργυρος	Ἀτομική ἀπορρόφηση.
50 Νικέλιο	Ἀτομική ἀπορρόφηση.
51 Μόλυβδος	Ἀτομική ἀπορρόφηση.

52 Ἀντιμόνιο	Φασματοφωτομετρία ἀπορροφήσεως.
53 Σελήνιο	Ἀτομική ἀπορρόφηση.
54 Βανάδιο	—
55 Παρασιτοκτόνα καί ἐξομοιούμενα προϊόντα	Βλ. μέθοδο πού προβλέπεται στό στοιχεῖο 32.
56 Ἀρωματικοί πολυκυκλικοί ὑδρογονάνθρακες	Μέτρηση τῆς ἐντάσεως τοῦ φθορισμοῦ στό ὑπεριῶδες ὕστερα ἀπό ἐκχύλιση μέ ἑξάνιο — ἀέριος χρωματογραφία ἤ μέτρηση τοῦ φθορισμοῦ στό ὑπεριῶδες ὕστερα ἀπό χρωματογραφία λεπτῆς στιβάδος — συγκριτικές μετρήσεις σέ σχέση μέ ἕνα μῖγμα ἀπό ἕξι πρότυπες οὐσίες πού ἔχουν τήν ἴδια συγκέντρωση(1).

Ε. ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΕΣ ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΙ

57(2) Ὁλικά κολοβακτηριοειδῆ 58(2) Κολοβακτηριοειδῆ κοπράνων	Ζύμωση σέ πολλαπλούς σωλῆνες. Μεταφύτευση τῶν θετικῶν σωλήνων σέ μέσο ἐπιβεβαιώσεως. Καταμέτρηση σύμφωνα μέ τόν πιθανότερο ἀριθμό (NPP) ἤ Διήθηση ἐπί μεμβράνης καί καλλιέργεια σέ κατάλληλο θρεπτικό ὑλικό ὅπως μερικά παρασκευάσματα ἄγαρ-ἄγαρ, 0,4 % μεταφύτευση καί πιστοποίηση τῶν ὕποπτων ἀποικιῶν — Γιά τά ὁλικά κολοβακτηριοειδῆ, θερμοκρασία ἐπωάσεως: 37 °C Γιά τά κολοβακτηριοειδῆ κοπράνων, θερμοκρασία ἐπωάσεως: 44 °C
59(2) Στρεπτόκοκκοι κοπράνων	Μέθοδος μέ ὀξύ νατρίου (Litsky). Καταμέτρηση σύμφωνα μέ τόν πιθανότερο ἀριθμό — Διήθηση διά μεμβράνης καί καλλιέργεια σέ κατάλληλο θρεπτικό ὑλικό.
60(2) Κλωστρίδια ἀναγωγικά θειωδῶν ἁλάτων	Ὕστερα ἀπό θέρμανση τοῦ δείγματος σέ 80 °C, καταμέτρηση τῶν σποριδίων διά: — διασπορᾶς μέσα σέ θρεπτικό ὑλικό μέ γλυκόζη, θειῶδες ἅλας καί σίδηρο καί καταμέτρηση τῶν ἀποικιῶν μέ μαύρη ἅλω· — διήθηση διά μεμβράνης, ἐναπόθεση τοῦ φίλτρου ἀνεστραμμένου πάνω σέ θρεπτικό ὑλικό μέ γλυκόζη, θειῶδες ἅλας καί σίδηρον, καλυμένο μέ ἄγαρ-ἄγαρ καταμέτρηση τῶν μαύρων ἀποικιῶν· — κατανομή σέ σωλῆνες θρεπτικοῦ ὑλικοῦ «DRCM» (Differential reinforced clostridial medium), μεταφύτευση τῶν μαύρων σωλήνων πάνω σέ θρεπτικό ὑλικό γάλακτος πού περιέχει ἡλιοτρόπιο, καταμέτρηση σύμφωνα μέ τόν πιθανότερο ἀριθμό.
61/62(2) Καταμέτρηση τῶν ὁλικῶν βακτηριδίων	Ἐμβολιασμός δι' ἐνσωματώσεως σέ θρεπτικό ὑλικό ἄγαρ-ἄγαρ.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΕΣ ΔΟΚΙΜΑΣΙΕΣ

Σαλμονέλλες	Συμπύκνωση διά διηθήσεως ἐπί μεμβράνης. Ἐμβολιασμός ἐπί μέσου προεμπλουτισμοῦ. Ἐμπλουτισμός, μεταφύτευση ἐπί ἄγαρ-ἄγαρ ἀπομονώσεως. Πιστοποίηση.

(1) Πρότυπες οὐσίες πού πρέπει νά ληφθοῦν ὑπόψη: φθοριοανθένιο/βενζο-3,4, φθοριοανθένιο/βενζο-11,12, φθοριοανθένιο/βενζο-3,4, πυρένιο/βενζο-1,12, πυρηλένιο καί ἴνδενο (1, 2, 3-cd) πυρένιο.

(2) Παρατήρηση: Ὅσον ἀφορᾶ τήν περίοδο ἐπωάσεως, αὐτή εἶναι διάρκειας ἀπό 24 μέχρι 48 ὧρες ἐκτός ἀπό τίς ὁλικές καταμετρήσεις ὅπου εἶναι ἀπό 48 μέχρι 72 ὧρες.

Παθογόνοι σταφυλόκοκκοι	Διήθηση ἐπί μεμβράνης καί καλλιέργεια ἐπί εἰδικοῦ μέσου (π.χ. ὑπερτονικό μέσο τοῦ Chapman). Πιστοποίηση τῶν χαρακτηριστικῶν παθογενέσεως.
Βακτηριοφάγοι κοπράνων	Τεχνική τοῦ Guelin.
Ἰοί ἐντέρου	Συμπύκνωση διά διηθήσεως, διά θρομβώσεως ἤ διά φυγοκεντρίσεως καί πιστοποίηση.
Πρωτόζωα	Συμπύκνωση διά διηθήσεως διά μεμβράνης, μικροσκοπική ἐξέταση, δοκιμασίες παθογενέσεως.
Μορφοποιημένα στοιχεῖα (σκώληκες — λάβρες)	Συμπύκνωση διά διηθήσεως διά μεμβράνης — μικροσκοπική ἐξέταση — δοκιμασία παθογενέσεως.

ΣΤ. ΕΛΑΧΙΣΤΗ ΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ

Ἀλκαλικότης	Ὀξυμέτρηση μέ πορτοκαλόχρουν τοῦ μεθυλίου.

Άρθρο 15.

Η εκτέλεση της παρούσας ανατίθεται στα αρμόδια Υγειονομικά Όργανα και η ισχύς της αρχίζει μετά 15 ημέρες από τη δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 23 Ιανουαρίου 1986

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ
ΑΓΑΜ. ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ

ΥΦ)ΓΟΣ ΕΘΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΥΛΟΥΜΠΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

Γ. ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΙ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΙΣ ΑΝΕΠΙΘΥΜΗΤΕΣ ΟΥΣΙΕΣ (ὑπερβολικές ποσότητες)(1)

	Παράμετροι	Ἔκφραση τῶν ἀποτελεσμάτων(1)	Ἐνδεικτικό ἐπίπεδο	Ἀνώτατη παραδεκτή συγκέντρωση	Παρατηρήσεις
20	Νιτρικά	mg/l NO_3^-	25	50	
21	Νιτρώδη	mg/l NO_2^-		0,1	
22	Ἀμμώνιο	mg/l NH_4^+	0,05	0,5	
23	Ἄζωτο Kjeldahl (N ἀπό NO_2^- καί NO_3^- ἐξαιροῦνται)	μg/l N		ά	
24	Ὀξειδωσιμότης (K Mn O_4)	mg/l O_2	2	5	— Μέτρηση πού γίνεται ἐν θερμῷ, καί σέ ὄξινο περιβάλλον.
25	Ὀλικός ὀργανικός ἄνθραξ (TOC)	mg/l C			— Κάθε αἰτία αὐξήσεως τῶν συνήθων συγκεντρώσεων πρέπει νά ἐρευνᾶται.
26	Ὑδρόθειο	μg/l S		μή ἀνιχνεύσιμο ὀργανοληπτικά	
27	Ὕλες πού ἐκχυλίζονται μέ χλωροφόρμιο	Ξηρό ὑπόλειμμα mg/l	0,1		
28	Ὑδρογονάνθρακες διαλελυμένοι ἤ ἐν γαλακτώματι (μετά ἀπό ἐκχύλιση μέ αἰθέρα). Ὀρυκτέλαια	μg/l		10	
29	Φαινόλαι (ἀριθμός φαινόλης)	μg/l C_6H_5OH		0,5	— Μέ ἐξαίρεση τίς φυσικές φαινόλες πού δέν ἀντιδροῦν μέ χλώριο.
30	Βόριο	μg/l B	1 000		
31	Ἐπιφανειοδραστικοί παράγοντες (ἀντιδρῶντες στό κυανοῦν τοῦ μεθυλενίου)	μg/l (lauryl sulfate)		200	

(1) Μερικές ἀπό αὐτές τίς οὐσίες μποροῦν καί νά εἶναι τοξικές ὅταν εἶναι παροῦσες σέ πολύ μεγάλες ποσότητες.

	Παράμετροι	Έκφραση τῶν ἀποτελεσμάτων	Ἐνδεικτικό ἐπίπεδο	Ἀνώτατη παραδεκτή συγκέντρωση	Παρατηρήσεις
32	Ἄλλες όργανοχλωριοῦχες ἑνώσεις πού δέν ὑπάγονται στήν παράμετρο Νο 55	μg/l	1		— Ἡ συγκέντρωση σέ ἀλογόνα πρέπει νά ἐλαττωθεῖ ὅσο γίνεται περισσότερο.
33	Σίδηρος	μg/l Fe	50	200	
34	Μαγγάνιο	μg/l Mn	20	50	
35	Χαλκός	μg/l Cu	100 — στήν ἔξοδο τῶν ἐγκαταστάσεων ἀντλήσεως καί/ἤ παρασκευῆς καί τῶν βοηθητικῶν αὐτῶν 3 000 — ὕστερα ἀπό 12 ὡρῶν ἠρεμία στίς σωληνώσεις καί στό σημεῖο τῆς θέσεώς του στή διάθεση τοῦ καταναλωτοῦ		— Πάνω ἀπό 3 000 μg/l μπορεῖ νά ἐμφανισθοῦν στυπτικές γεύσεις, χρώσεις καί διαβρώσεις.
36	Ψευδάργυρος	μg/l Zn	100 — στήν ἔξοδο τῶν ἐγκαταστάσεων ἀντλήσεως καί/ἤ παρασκευῆς καί τῶν βοηθητικῶν αὐτῶν 5 000 — ὕστερα ἀπό 12 ὡρῶν ἠρεμία στίς σωληνώσεις καί στό σημεῖο τῆς θέσεώς του στή διάθεση τοῦ καταναλωτοῦ		— Πάνω ἀπό 5 000 μg/l μπορεῖ νά ἐμφανισθοῦν στυπτικές γεύσεις, ὀπαλλισμός καί κοκκῶδες ἀπόθεμα.
37	Φωσφόρος	μg/l P_2O_5	400	5 000	

	Παράμετροι	Ἔκφραση τῶν ἀποτελεσμάτων	Ἐνδεικτικό ἐπίπεδο	Ἀνώτατη παραδεκτή συγκέντρωση	Παρατηρήσεις
38	Φθόριο	mg/l F^- 8 — 12° C 25 — 30° C		 1 500 700	— Ἀνώτατη παραδεκτή συγκέντρωση πού ποικίλλει ἀνάλογα μέ τή μέση θερμοκρασία τῆς ὑπό ἐξέταση γεωγραφικῆς περιοχῆς.
39	Κοβάλτιο	μg/l Co			
40	Ὕλες ἐν αἰωρήσει		Ἀπουσία		
41	Χλώριο ὑπολειμματικό	μg/l Cl^-			— Βλ. ἄρθρο 6
42	Βάριο	μg/l Ba	100		
43	Ἄργυρος	μg/l Ag		10	Ἄν, σέ κάποια ἐξαιρετική περίπτωση γίνει ὄχι συστηματική χρήση τοῦ ἀργύρου γιά τήν κατεργασία τῶν νερῶν, μιά τιμή ἀνώτατης παραδεκτῆς συγκεντρώσεως ἴση μέ 80 μg/l μπορεῖ νά γίνει δεκτή.

Δ. ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΙ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΟΞΙΚΕΣ ΟΥΣΙΕΣ

	Παράμετροι	Ἔκφραση τῶν ἀποτελεσμάτων	Ἐνδεικτικό ἐπίπεδο	Ἀνώτατη παραδεκτή συγκέντρωση	Παρατηρήσεις
44	Ἀρσενικό	μg/l As		50	
45	Βηρύλλιο	μg/l Be			
46	Κάδμιο	μg/l Cd		5	
47	Κυανιοῦχα ~~ἅλατα~~	μg/l CN^-		50	
48	Χρώμιο	μg/l Cr		50	
49	Ὑδράργυρος	μg/l Hg		1	
50	Νικέλιο	μg/l Ni		50	
51	Μόλυβδος	μg/l Pb		50 (στό τρεχούμενο νερό)	Σέ περίπτωση διοχετεύσεως τοῦ νεροῦ μέσα ἀπό μόλυβδο, ἡ περιεκτικότητα σέ μόλυβδο δέν θά πρέπει νά εἶναι ἀνώτερη τῶν 50 μg/l σέ ἕνα δεῖγμα πού θά ληφθεῖ ὕστερα ἀπό ροή. Ἄν τό δεῖγμα ληφθεῖ ἀμέσως ἤ μετά ἀπό ροή καί ἄν ἡ περιεκτικότητα σέ μόλυβδο ὑπερβαίνει συχνά ἤ αἰσθητά τά 100 μg/l, θά πρέπει νά ληφθοῦν τά κατάλληλα μέτρα γιά νά ἐλαττωθοῦν οἱ κίνδυνοι ἐκθέσεως τῶν καταναλωτῶν στόν μόλυβδο.

	Παράμετροι	Έκφραση τών άποτελεσμάτων	Ένδεικτικό έπίπεδο	Ανώτατη παραδεκτή συγκέντρωση	Παρατηρήσεις
52	Ἀντιμόνιο	μg/l Sb		10	
53	Σελήνιο	μg/l Se			
54	Βανάδιο	μg/l V			
55	Παρασιτοκτόνα καί ἐξομοιούμενα προϊόντα: — ἀνά μεμονωμένη οὐσία — Συνολικά	μg/l		 0,1 0,5	Ὡς παρασιτοκτόνα καί ἐξομοιούμενα προϊόντα νοοῦνται: — τά ἐντομοκτόνα: — ὀργανοχλωριοῦχες ἑνώσεις μεγάλου χρόνου ζωῆς — ὀργανοφωσφορικά — carbamates — ζιζανιοκτόνα — μυκητοκτόνα — τά PCB καί PCT
56	Ἀρωματικοί πολυκυκλικοί ὑδρογονάνθρακες	μg/l		0,2	— οὐσίες ἀναγωγῆς: — φθοριοανθένιο — βενζο-3,4 φθοριοανθένιο — βενζο-11,12 φθοριοανθένιο — βενζο-3,4 πυρένιο — βενζο-1,12 πυρηλένιο — ἴνδενο (1, 2, 3 — cd) πυρένιο